

Eth pair sense votz

Toti -o lèu toti se t'i fixes ben- an quauquarren d'especiau, quauqua vertut que les hè disparièrs des auti.

Aguest ère eth cas deth pair d'Elvira.

De toti es germans e cosins germans qu'eth pair d'Elvira auie -que per cèrt èren bastants- eth siguec eth solet que heretèc era principau vertut que distingue es sòns auantpassats .

Mès qu'ua vertut ère un gran don: ua votz alègra ath temps que prigonda e fòrça doça, qu'embelinaue tot aqueth que la entenie.

S'auesse volut, eth pair d'Elvira aurie pogut èster un gran cantaire d'opèra, un tenor d'aqueri qu'aumplissen eth Licèu, era Scala de Milan o era Opèra de Sydney mès com que çò que mès li shautaue en realitat, ère tocar era guitarra, e encara milhor s'ère electrica, decidic cantar en un grop de ròck e ac deuien hèr fòrça ben, pr'amor que qui les entenie, tostemp acabaue barant.

Mès eth pair d'Elvira non cantaue sonque damb eth grop de ròck. Tanben cantaue en casa. E encara ac hè!

Cante quan se doche. Cante quan laue plats. Cante quan se hique en lhet. Cante tostemp que pòt e, segons era mair d'Elvira -que ditz qu'ac a fòrça ben observat- tostemp que cante, plò! a viatges quate gotes, d'auti un bon plojat; eth cas ei que tostemp ploiguie quan cantaue.

E en coche ei clar, tanben cantaue mès, ara ja non, pr'amor qu'un dia passèc ua d'aqueres causes qu'hèn dò d'explicar.

Cada maitin sa pair d'Elvira la portaue en coche tà estudi. Aqueth dia, totun, Elvira ère fòrça contrariada non li shautaue bric com l'auien pientat aqueth maitin.

Sa pair, tot erós, dilhèu sense hèr-li guaire cas, li didec qu'ère fòrça polida e, entà demostrar-li era sua felicitat, coma tostemp, comencèc a cantar.

Elvira, que non podie damb tanta felicitat quan era portaue aqueri peus tan mau pientadi coladi en cap, pensèc:

- Cara!, que cares! -Volie que sa pair carèsse d'un viatge entà non entener-lo mès.

E alavetz passèc çò que passèc: era votz deth pair se'n anèc pera hièstra: auie era hièstra dubèrta e damb un còp de vent, era votz se li escapèc.

-Quin damatge! -pensèc Elvira- ara ja non ploirà jamès e, ath delà, eth mèn pair serà entà tostemp...Eth pair sense votz

Siguec damatge, òc, mès tanben siguec ua sòrt, pr'amor que Elvira se'n dèc compde d'un detalh fòrça interessant: que sa pair non la podie pejar, atau qu'açò d'auer un pair sense votz auie es

sòns avantatges, podie barbolhar totes es parets, per exemple: e les podie guishar damb eth color que volesse, que sa pair non didie arren.

Podie sorriscclar, minjar chiclets tot eth dia e desafinar.

Tanben se podie enhilar pes lhets damb es sabates metudes e hèr un torn sancer de triples sauts, que sa pair tanpòc didie arren e en generau podie hèr er indi a totes ores, que sa pair contunhaue sense díder arren d'arren.

Sa pair d'Elvira ère fòrça anutjat, tant, qu'eth praube ja non sabie ne quina cara hèr. Les anaue provant totes: cara de gosset, cara de susprés, de circunstàncies, de prues e tanben, per se de cas, de pomes agres.

Ac provèc damb era cara de cu -qu'ei aquera tan desagráida e que hè tanta gràcia a toti- mès ne atau non se'n gessie e encara persutèc mès, en tot hèr cara de Pasca e de Bon An, entà dissimular e hèr a veir qu'aquerò non anaue damb eth, mès tanpòc e com que hèr cares e gratar-se era clòsca tot eth dia, non li servie d'arren comencèc a cercar e bolegar prumèr enes pòches, a veir se sense dar-se'n compde auie sauvat era votz aquiú, damb es claus e es centims d'èuro.

Capvirèc tot eth coche de cap a pès. Cerquèc dejós des sètis, ena guantèra e ena correja deth ventilador. Dempús cerquèc enes nins des audèths que melhor canten e enes chalets, cases e tors de toti es sòns amics e familhars mès, arren d'arren.

Enquia qu'un dia, cansat, li demanèc a Elvira que l'acompanhèsse anar cercar era votz cuelhèren toti dus eth coche e se'n anèren de cap tath madeish lòc a on l'auie perduda.

Ada era li embelinaue sénter sa pair cantar. Ath delà, dilhèu era mair auie rason, pr'amor qu'hège uns dies que non ploigüe e a Elvira li shautaue plan que ploiguésse.

Quan i arribèren arturèren eth coche ath cant dera carretèra e se demorèren amagadi ua estona tà veir se, ne que siguesse per edart, vedien passar era votz e la cuelhien per suspresa.

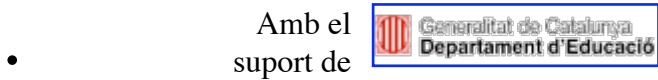
Mès era votz non venguie! Sonque passaue era estona e fòrça coches. Elvira pensaue qu'ère melhor contunhar ben amagadi.

Sa pair d'Elvira, per contra qu'ère ben empipat: volie baishar deth coche. E alavetz possèc era pòrta damb era man, venguec un còp de vent que li enganchèc toti es dits ben enganchadi e ath moment trapèc era votz! hèc un crit! ebé! que li hèc a méter cara adolorida mès trapèc era votz!

Sa pair d'Elvira ara torne a cantar quan se doche, quan laue es plats, quan se cale en lhet e quan li piente era cabeladura a Elvira e Elvira totun qu'ara ja non pòt gargotejar es parets ne saltar enes lhets, ne hèr er indi en generau sense que sa pair la pelège a descurbit que com melhor s'ac passe ei cantant e barant ath sòn cant.

Dilhèu, tanben a heretat aqueth madeish don que hè tan especiau sa pair e es sòns auantpassats: eth don dera votz alègra, ath temps que prigonda e fòrça doça e eth don de hèr plòir a farratats.

Guidon: Xavier Romero

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta **54€0**](#) |
- - [Idiomes](#)
 - [Català](#)
 - [Castellano](#)
 - [English](#)